

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010859
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321010859.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému E. Y. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa zo dňa 19.09.2022, sp. zn. 4Nt/93/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. novembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného E. Y., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu § 399 odsek 2 Trestného poriadku, odmietol návrh odsúdeného E. Y. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 17.12.2018 sp. zn. 3T/2/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/16/2019 zo dňa 27.02.2019, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1, odsek 5 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. V jej písomnom odôvodnení sám, vo viacerých podaniach, poukazoval na komunikáciu s obhajcami, to, že na obnove konania bola prítomná tá istá prokurátorka, obhajkyňa nemala záujem o jeho prípad a stiahla späť obnovu konania bez jeho súhlasu, nižší súd neakceptuje postup nadriadeného orgánu a odkláňajú sa od skutočnosti, obhajca mu nezabezpečil preklad písomnosti do materského jazyka, je Maďar a slovenský jazyk neovláda a veľa veciam nerozumie.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, odsúdeným, podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa správne poukázal na stav konania, pôvodné odsudzujúce rozhodnutia, vykonané dokazovanie, príslušné zákonné ustanovenia, obsahy predchádzajúcich návrhov odsúdeného na povolenie obnovy konania o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté pod sp. zn. 4Nt/108/2019, 4Nt/37/2020, 3Nt/49/2021. ďalej uviedol aj právne úvahy, na základe ktorých zistil, že súčasný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania je len opakovaním predchádzajúcich návrhov, ktoré boli ako nedôvodné zamietnuté.

Nadriadený súd, po preskúmaní sťažnostných námietok odsúdeného a dôvodov napadnutého uznesenia zistil, že súd I. stupňa správne zistil, že súčasný návrh obsahuje tie isté (identické) dôvody, ktoré odsúdený uvádzal v návrhu v citovanom predchádzajúcom konaní. Správne pri tom konštatoval aj fakt, že ním uvádzané dôvody nie je možné považovať ani za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme ani za také, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr súdu známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie vo výroku o vine alebo treste.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného, nadriadený súd opakovane zdôrazňuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, ako si to nesprávne predstavuje odsúdený, nakoľko, ako je zrejmé aj z § 394 odsek 1 Trestného poriadku, inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne preto, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení (práve ako dôsledku nezohľadnenia nových dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych).

Je evidentné, že odsúdený sa nevie zmieriť so svojím odsúdeným a za tým účelom využíva aj možnosť danú mu Trestným poriadkom podať návrh na povolenie obnovy konania. Nechce však pri tom rešpektovať zákonom stanovené podmienky v takomto konaní, ale tieto si vykladá vlastným spôsobom, ktorý nie je správny.

Nadriadený súd považuje za potrebné opätovne zdôrazniť stále platnú argumentáciu, ktorú použil v uzneseniach pod sp. zn. 1Tos/131/2020, 1Tos/99/2021

Vo veci Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/2/2018 odsúdený bol už v prípravnom konaní poučený aj o svojom práve žiadať pribratie tlmočníka z jazyka maďarského, vzhľadom na to, že je maďarskej národnosti. V odvolaní uplatňoval rovnaké procesné námietky, preto tieto nie sú vôbec novými skutočnosťami. Námietku v súvislosti s tlmočníkom uplatnil aj v návrhu na povolenie obnovy konania podanom dňa 19.11.2019, ktorý dňa 17.02.2020 vzal späť.

Rovnaké námietky uplatnil aj v konaní pred dovolacím súdom, ktorý uznesením pod sp. zn. 3Tdo/43/2020 jeho dovolanie odmietol a konštatoval, že sú v príkrom rozpore s obsahom spisu a konštatoval tieto právne závery.

Odsúdený jednoznačne uviedol, tak ako v prípravnom konaní pred orgánom činným v trestnom konaní, tak aj priebežne v konaní pred súdom, že je maďarskej národnosti, slovenský jazyk ovláda, tlmočníka nežiada a bude vypovedať v slovenskom jazyku (č. 1.31 spisu, č. 1.154 spisu, č. 1.165 spisu, č. 1.177 spisu). Obvinený v priebehu celého konania priebežne uvádzal, že ovláda slovenský jazyk (aj jeho podania v rámci obnovy konania boli a stále aj sú písané v slovenskom jazyku) a preto námietku, že pri svojom prvom výsluchu bol v šoku a nerozumel slovenskému jazyku, dovolací súd vyhodnotil ako tendenčnú. Pokiaľ teda obvinený rezignoval na možnosť využiť svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu a má "pocit, že ich nevyužíval v pôvodnom konaní podľa svojich predstáv, resp. by ich realizoval inak", potom sa sám zbavuje práv, ktoré mu prináležia podľa Trestného poriadku, a preto sa nemôže v ďalšom konaní právne účinne domáhať porušenia svojich práv, ak sa sám o tieto svoje práva dostatočne nezaujíma a nestará a to v súlade s princípmi: -vigilantibus leges sunt scriptae (zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdelym aby sme mohli ochrániť svoje právo), vigilantibus iura (právo je na strane ostražitých), vigilantibus non dormientibus iura subveniunt (právo pomáha bdelym nie spiacim). Tieto právne závery plne platia aj v tomto konaní.

Rovnako tak je nesprávna predstava odsúdeného, že súd je povinný vykonať všetky dôkazy ním navrhnuté. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní (kde patrí aj obvinený), aby sa všeobecný súd stotožnil s jej návrhmi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III ÚS 339/2008).

Čo sa týka sťažnostnej námietky odsúdeného voči obhajcom tak nadriadený súd konštatuje, že súd žiadnym spôsobom nezasahuje do práva obvineného (odsúdeného) na obhajobu a už vôbec nie do vzťahov medzi odsúdeným a obhajcom. Obsah týchto vzťahov nemôže byť v žiadnom prípade považovaný za novú skutočnosť alebo dôkaz.

V odôvodnení napadnutého uznesenia sa súd I. stupňa správne zaoberal aj skúmaním primeranosti uloženého druhu a výmery trestu vo vzťahu k závažnosti činu s tým, že jeho výmera 7 rokov a 6 mesiacov nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu ani v nepomere k závažnosti činu ani k pomerom odsúdeného.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, ktoré sú len doplnením správnych právnych úvah a záverov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, nadriadený súd dôvody sťažnosti uvádzané odsúdeného nepovažoval za dôvodné a jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).